Death: Do we go directly to heaven? 1 of 3
Kuolema: Menemmekö suoraan taivaaseen? osa 1/3

Hei kaikki,

Kristittyjen joukossa yksi suuri hämmennystä aiheuttava aihe, josta minulta usein kysytään, on se, mitä tapahtuu, kun kristitty kuolee. Paavali sanoi korinttilaisille: "muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö", mutta monet kuuntelevat toisia ääniä, jotka hämmentävät heitä.

Perustavanlaatua oleva ymmärrys: henget ovat ikuisia

"Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina, ja heitä me kavahdimme; emmekö paljoa ennemmin olisi alamaiset henkien Isälle, että eläisimme?" Hepr. 12:9 toteaa, että Isä on henkiolentojen Luoja. Ruumiilliset isämme kurittivat meitä lihassamme, ja henkien Isä kurittaa meitä hengessämme.

Henkien Isä tarkoittaa, että Hän on enkelien ja ihmisten henkien Luoja. Koska meidän Luojamme on ikuinen Henki, niin ovat myös ne henget, jotka Hän luo. Saatamme ihmetellä, miksi Luciferia ja hänen enkeleitään ei yksinkertaisesti 'nitistetty', kun he kapinoivat; osittain tämä johtuu siitä, että sikäli kun voimme Raamatusta päätellä, henget ovat ikuisia.

Lucifer ei halunnut olla taivaassa, joten valmistettiin paikka*. Häntä ei 'nitistetty', henkien Isä oli suopea ja valmisti häntä varten toisen paikan, joka antoi hänelle sen mitä hän halusi (ja samaa asiaa haluaville ihmisille); hänen oman valtakuntansa vailla Jumalaa. *Ilm. 12:8, Matt. 25: 41

Juutalaisuus on aina ymmärtänyt, että ihmiset ovat ikuisia

Katsoin erään israelilaisen poliittisen johtajan haastattelun, jossa hän puhui juutalaisuuden ja muiden uskontojen erosta. Hän selitti, että juutalaisuus on elämän uskonto, sillä juutalaiset tunnustavat, että meidät on tehty Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi, sen tähden joka ikisellä ihmisolennolla on se, mitä hän kutsui 'jumalalliseksi valoksi', 'jumalalliseksi elämäksi'. Tuota valoa, tuota elämää täytyy kunnioittaa hedelmöittymisestä kuolemaan ja jopa kuolemassa ruumista kohdellaan kunnioittavasti.

"Rabbit eivät aloittaneet ajatuksella itsestä, joka häviää kuoleman hetkellä. He olivat sen sijaan sillä kannalla, että huolimatta ruumiin kuolemisesta, ruumiissa olleella ydinpersoonalla oli yhä jonkinlainen haudan tuolla puolen oleva olemassaolo, niin että vaadittiin asianmukaiset hautajaiset ja jatkuva kunnioitus edesmennyttä kohtaan. Hautajaisrituaali on siten erityisesti suunniteltu k'vod ha-met - "kuolleen kunnioittaminen" – toimeksi. Englanninkielisestä teoksesta Juutalaisen ja kristillisen palvonnan elämänsyklit (suomennos tässä).

Lk. 16: 19-31: Mitä Jeesus sanoi

Jeesus opetti minulle tästä Raamatun kohdasta ensimmäisellä luokseni näyssä tekemällään 'opetuskäynnillä' 1. lokakuuta1986. Se on kertomus kahdesta miehestä, jotka elivät ja sitten kuolivat. Toinen oli paha rikas mies, joka sivuutti ovensa suussa päivittäin makaavan kerjäläisen. Toinen oli tuo kerjäläinen, jonka nimi oli Lasarus.

Kumpikin mies kuoli ja heidän ruumiinsa haudattiin. Rikkaan miehen henki ja sielu menivät välittömästi säilytyspaikkaan nimeltä helvetti ja Lasarus meni säilytyspaikkaan nimeltä paratiisi, jota myös kutsuttiin Aabrahamin helmaksi ja ”vankeudeksi” – missä vanhurskaita kuolleita 'vankeina' sen ajan, kunnes lopullinen syntiuhri voitiin antaa ja sitten he saattoivat jatkaa Jumalan läsnäoloon.

Jeesus sanoi näiden kahden miehen jatkaneen elämistä sen jälkeen, kun heidän ruumiinsa olivat kuolleet ja haudatut. He eivät lakanneet olemasta eivätkä he 'nukkuneet'. Täysin hereillä ja täysin tietoisina omista sijaintipaikoistaan he muistivat toisensa ja elämänsä maan päällä, puhuivat toisilleen ja säilyttivät kaikki aistinsa. Jeesus kertoi minulle, että fyysisten aistiemme juuret löytyvät itse asiassa hengestämme. Heidän maalliset ruumiinsa olivat kuolleita ja haudattuja, kuitenkin he elivät edelleen hengen/Hengen maailmassa.

Kol. 1:13 käskee meitä kiittämään Isää, joka on ottanut meidät pois pimeyden valtakunnasta " ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan." Olemme jo taivaan kansalaisia, joten menemme automaattisesti 'kotikaupunkiimme' tai 'kotimaahamme', kun kuolemme.

Mitä Barbin isoäiti sanoi

Barbin mennoniittohin kuulunut isoäiti oli lähestymässä 90 vuoden ikää ja asui tuossa vaiheessa hoitokodissa muutettuaan perheen maatilalta pois noin vuotta aiemmin. Puhuimme eräänä päivänä Herrasta ja hän huomautti: "Sisälläni tunnen olevani yhä kuin tuo 17-vuotias tyttö, joka saattoi juosta hedelmätarhan halki maatilalla." Sitten hän naurahti hieman katsoessaan pyörätuoliaan ennen kuin jatkoi: "Mutta keho ympärilläni on muuttunut."

Se, että hänen henkensä ei ollut muuttunut 90 vuodessa tarkoittaa, että hänen henkensä ei tule muuttumaan sadan tai 150:n tai 500:n vuoden ikäisenä. Jos hänen maallinen ruumiinsa olisi kyennyt jatkamaan, Barbin isoäiti olisi yli 135 vuotta vanha nykyään – mutta se mitä hän sanoi itsestään 90-vuotiaana olisi sama 35- tai 50- tai 150-vuotiaana – sisällään hän tunsi olevansa kuin tuo 17-vuotias tyttö maatilalla. Olemme ikuisia, mutta ruumiimme muuttuu ympärillämme. Emme tarvitse tätä maallista ruumista elääksemme. Olemme jo ikuisuudessa.

Joten ajatus siitä, että kuolemme ja SEN JÄLKEEN emme mene minnekään, on täysin väärä.

Herra kuollessaan

Pohtikaa myös Herraa ja Hänen kokemustaan kuolemasta. Yksinkertaisesti nukahtiko tai lakkasiko Herra olemasta olemassa kuollessaan ristillä tuona päivänä? Ei. Eikä myöskään Hänen vierellään parannuksen tehnyt ryöväri:

"Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa." Kumpikin kuoli ja vain jatkoi olemassaoloaan tuossa Hengen maailmassa. Meille kerrotaan, että Jeesus laskeutui maan alhaisempiin osiin ja ylösnousemuksessaan johti Vankeudessa olleet taivaaseen, minkä takia paratiisi on nyt 'ylhäällä' osana taivasta.

Nyt vanhurskaat menevät suoraan paratiisiin taivaassa, kuten Paavali totesi 2. Kor. 12: 2, 4: "...temmattiin kolmanteen taivaaseen...temmattiin paratiisiin..." (juutalaisuudessa ilma on ensimmäinen taivas, avaruus on toinen taivas, se missä Jumala asuu, on kolmas taivas – älkää antako kenenkään tehdä teille askel askelelta prosessia taivaan tavoittamiseksi – Kristus on jo hengessänne, ette voi päästä yhtään tuota lähemmäksi. Uskonnollisten kaavojen villitykset yrittävät vain parantaa sitä, että Kristus on teillä ja se on hyödytöntä, jollei lähentele jumalanpilkkaa, jos kristitty tekee niin. Kristus teissä, kirkkauden toivo. Levätkää siinä.)

Pohtikaa myös sitä, kun apostoli Johannes vietiin taivaaseen Ilm. 6: 9-10:ssa. Hän näkee suuren joukon uskovia, jotka olivat kuolleet uskonsa vuoksi. Kaikki nämä marttyyrit menivät suoraan taivaaseen kuollessaan ennenaikaisesti ja muistivat oman elämänsä kysyen Isältä, kuinka kauan kestäisi, kunnes heidän kuolemansa kostettaisiin. Olemme samoja ihmisiä elämässä ja sen jälkeen, kun tämä maallinen ruumis kuolee, me yksinkertaisesti menemme kansalaisuutemme mukaiseen valtakuntaan.

Todellakin Paavali oli oikeassa, kun hän totesi 2. Kor. 5:8:ssa: "muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö."

Mutta entäpä 'nukkumisen' käyttäminen kuvaamaan kuolemaa? Jatkamme siitä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Death; What about 'sleep' to describe death? 2 of 3
Kuolema; Entäpä 'nukkumisen' käyttäminen kuvaamaan kuolemaa? osa 2/3

Hei kaikki,

Daniel 12:2 on jae, joka hämmentää ihmisiä sen suhteen, 'nukkuuko' ihminen kun kuolee vai menee taivaaseen:

"Monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset ikuiseen elämään, toiset häpeään ja ikuiseen kauhuun." (1992 suomennos)

Meidän moderniin korvaamme tämä näyttää olevan suoraan vastakkaista siihen Paavalin lausumaan nähden, että 'muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran tykö' 2. Kor. 5: 8:ssa.

Meillä on tässä kyse kommunikoinnin epäonnistumista

Modernille mielellämme nukkumisen käyttäminen kuolemasta puhuttaessa synnyttää kuvan tiedottomuudesta, syvästä unesta, jossa et ole tietoinen mistään. Mutta raamatullinen nukkumisen käyttäminen voi olla erilaista. Meidän täytyy käydä läpi Uusi ja Vanha Testamentti, käännökset ja kulttuuriset näkökohdat, jotka kaikki saattavat näyttää olevan toisiinsa nähden vastakkaisia.

Jeesus sanoi naisille, jotka olivat itkemässä Jairuksen 12-vuotiaan tyttären ennenaikaista kuolemaa: "Mitä te hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu." Mk. 5: 39

"Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet unesta.' 'Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi.' Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan; he taas luulivat hänen puhuneen unessa-nukkumisesta." Joh.11: 11-13

"Sillä kun Daavid oli aikanansa Jumalan tahtoa palvellut, nukkui hän ja tuli otetuksi isiensä tykö ja näki katoavaisuuden." Apt.13: 36

"Sen tähden onkin teidän joukossanne paljon heikkoja ja sairaita, ja moni on nukkunut pois."
"Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme." 1. Kor.11:30, 15: 51

"Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan."
"…joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan." 1. Tess. 4: 14, 5:10

Raamattu käyttää nukkumista tarkoittamaan tietysti luonnollista unta

Ja melko usein Raamatussa käytetään nukkumista viittaamaan hengellisesti unessa olemiseen. Yksi suosikkialbumeistani oli Keith Greenin vuodelta 1978 oleva albumi "No Compromise" (Ei

mitään kompromissia), jossa yksi laulu on "Unessa Valossa". Valitettavasti tuo laulu on yhtä relevantti meidän aikanamme kuin se oli vuonna 1978.

Kolmas nukkumisen käyttö on tietysti meidän aiheemme; kuoleman kutsuminen 'nukkumiseksi'.

Ikivanha temppelirukous, jota yhä rukoillaan pasuunansoiton juhlan aikana – juhlan, joka on kuva siitä, mitä me kutsumme tempaukseksi – käsittelee vanhurskaiden kuolleiden heräämistä, jota Paavali selitti omin sanoin Ef. 5:14:ssä:

"Sen tähden sanotaan (temppelirukous pasuunansoitin juhlan aikana): "Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee..."

Tässä on selitys: nukkumista tarkoittavan ilmauksen käyttäminen Raamatussa viittaa ruumiiseen, ei sieluun.

Ruumis nukkuu, muttei ole yhtäkään Raamatun kohtaa, joka sanoisi, että ihmisen sielu nukkuu.

Kun Daniel 12:2:ssa sanotaan: '… maan tomussa nukkuvat heräävät (kohtaamaan tuomion)', kohde on maan tomu, mikä tarkoittaa ruumista. Ei sielua.

Joh. 11:11:ssä, kun Jeesus sanoi: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet unesta", Hän käyttää sanaa 'kekoimatai', joka tarkoittaa 'asettua makuulle'. Toisin sanoen 'Lasaruksen ruumis on asettunut makuulle (nukkuu)' – aiheena on ruumis, ei sielu.

Kun Saarn. 9:5:ssä sanotaan: "Sillä elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole paikkaa, vaan heidän muistonsa on unhotettu", puhutaan selvästi ruumiista, ei sielusta.

VT:n juutalainen ja UT:n kristillinen näkökulma

Koska Vanha ja Uusi Testamentti opettaa kuolleiden fyysisestä ylösnousemuksesta, Raamatun näkemys ruumiin kuoleman osalta on, että kyse on väliaikaisesta tilasta riippumatta siitä, onko ihminen uskova tai uskosta osaton. (Daniel 12:2 esimerkiksi)

Ajatus 'sielun unesta' ei vain ole vastoin juutalaisuutta ja kristinuskoa 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan saakka, mutta meillä on Raamatun kohtia, jotka toteavat, että menemme suoraan Herran luo.

Kun Paavali kirjoitti filippiläisille, että hän halusi kuolla ja mennä Herran, mikä olisi 'monin verroin parempi', hän ei sanonut, että hänen sielunsa tarvitsi pitkät torkut. Hän sanoi olevansa ikuinen ja ruumiin kuollessa hän olisi Herran luona. Tuo on ainoa tapa, jolloin on 'monin verroin parempi' kuolla – että olisi Herran luona.

Olemme nähneet, mitä Jeesus opetti Lk. 16: 19-31:ssa; kumpikin kuollut mies meni omaan paikkaansa ja näki toisensa, eivätkä he selvästi olleet 'unessa'. Jeesuksen kieliopin todistus kertoo meille, että tämä ei ollut vertaus, vaan todellinen tilanne. Ja rehellisesti sanoen, niin Hän kertoi myös minulle 1.10.86, kun Hän opetti minulle näistä asioista.

Sitten meillä on Mooses ja Elia, jotka ilmestyivät Hänelle ja puhuivat Hänen kanssaan Hänen kuolemastaan Jerusalemissa lähtien laista ja profeetoista, joten he eivät selvästikään olleet 'sielun unessa'. Jeesus sanoi parannuksen tehneelle miehelle ristillä: 'tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa', joten Jeesus ei suunnitellut, että kumpikaan heistä 'nukkuisi', ja Ilm. 6: 9-11:ssa Johannes näki tuhansittain ihmisiä Isän valtaistuimen edessä pyytämässä (marttyyri-)kuolemiensa kostamista.

Ruumis 'nukkuu' ja se on jokaisen sellaisen Raamatussa olevan jakeen asiayhteys, jossa puhutaan nukkumisesta kuolemana. Meidän kohdallamme ruumiimme saattaa nukkua ts. menettää yhteytensä fyysiseen maailmaan, mutta meidän ikuisten sielujemme kannalta ruumista poissa oleminen merkitsee Herran luona olemista, mikä on, kuten Paavali sanoi, 'monin verroin parempi'. Ensi viikolla: ihmiset taivaassa sekä Raamatussa esiintyvät että jotkut niistä, jotka olen myös nähnyt siellä.

Siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL

Death #3 of 3, People in heaven.
Kuolema osa 3/3, Ihmisiä taivaassa.

Hei kaikki,

Heprealaiskirjeen lukua 11 kutsutaan usein 'uskon sankareiden näyttelyksi' koska se luettelee niin monta Vanhan testamentin 'uskon sankareita'. Noiden ihmisten joukosta löydämme mainittuina tai elämänsä tapahtumien pohjalta tiedettyjä:

Aabel, Eenok, Nooa, Aabraham, Saara, Iisak, Jaakob, Joosef, Mooses, Joosua, Raahab, Gideon, Baarak, Simson, Jefta, Daavid, Samuel, 'profeetat', Daniel, Sadrak, Meesak, Abednego. Ja monet muut: "pääsivät miekanteriä pakoon, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot, vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet kuolleensa takaisin, toiset ovat antaneet kiduttaa itseään, kokeneet kahleita ja vankeutta, rikki sahattu (Jesaja)", jne.

Kirjoittaja jatkaa:" Sen tähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen." Hepr. 12: 1-2

Nämä ihmiset eivät ole unessa, sillä hän kutsuu heitä 'todistajien pilveksi', ei horroksissa oleviksi, vaan eläviksi ja hyvin voiviksi. Ilmauksen 'todistajien pilvi' käyttäminen viittaa siihen, että he ovat taivaassa. Pilven käyttäminen piirtää täydellisen kuvan taivaasta, sillä jos he eivät olisi taivaassa, hän olisi voinut sanoa 'heidän elämänsä antaa todistuksen meille', tai jotakin muuta sanoakseen, että he ovat 'sielun unessa' tai muuten tietämättömiä meidän elämästämme. Mutta hän ei tehnyt niin, vaan sen sijaan sanoi heidän olevan 'pilvi', joka ikään kuin leijailee yläpuolellamme todistaen elämäämme.

Sana 'todistajat' on kreikan sana 'martus' (josta saamme sanan marttyyri) ja tarkoittaa "silminnäkijä katsojana" tai "hän, joka voi vahvistaa mitä on nähnyt, todistanut tai tietää".

Hepr.11:ssa olevista sanotaan, että he ovat nyt todistajia elämällemme kuten katsojat urheilutapahtumassa, minkä tähden kirjoittaja sanoi ' juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa'. He eivät tiedä kaikkea, mitä elämässämme on meneillään, mutta he tietävät perusasiat siitä, mitä Kristuksen ruumiissa tapahtuu: Mooses ja Elia ilmestyivät Jeesukselle puhumaan Hänen lähestyvästä ristinkuolemastaan ja Ilm. 6:ssa Johannes näki marttyyrien kysyvän Isältä, kuinka kauan kestäisi, kunnes heidän kuolemansa kostettaisiin.

Mielipiteeni ja havaintoni pohtimista varten

Paholainen vain vääristelee aitoa, ja me kaikki tiedämme, että maailmassa on monia, jotka keskittyvät aaveisiin, henkioppaisiin ja sen sellaisiin. Mutta väärennetyn olemassaolo todistaa aidon olemassaolon, muuten ei olisi mitään tarvetta väärennetylle.

Sen tähden ne aidot ja totiset ovat niitä, jotka ovat kuolleet Kristuksessa ollen tämän elämän todistajia. Varmasti on totta, että Jeesus vierailee näyssä ihmisten luona kaikkialla maailmassa taivaaseen astumisensa jälkeen – ei mikään haamu, ei henkiopas – vaan todellinen Jeesus. Lähtien Apt. 9:stä, jossa hän ilmestyi Paavalille ja Ananiaalle, Apt. 18:aan Korintissa, missä Hän antoi ohjeita Paavalille, vuosisatojen halki ihmiset ovat nähneet ja todella näkevät Hengen maailmaan ollen puolestaan tietoisia tästä maailmasta. Mooseksen ja Eliaan ilmestyminen Jeesukselle Lk. 9:ssä puhumaan Hänen lähestyvästä ristinkuolemastaan tulisi myös mainita.

Mutta monilla meissä on tärkeinä hetkinä elämässämme ollut hengessämme tietoisuus siitä, että 'äiti ja isä' tai joku muu läheinen perheenjäsen tai ystävä on ollut hengellisesti läsnä ja/tai on tietoinen ja todistaa tuosta tapahtumasta. Kuulemme usein lapsenlapsen syntyessä, että joku tunsi tai vain tiesi syvällä sisimmässään, että joku tietty henkilö taivaassa katseli. Samaa voisi sanoa häistä ja jopa hautajaisista. Monilla jollei useimmilla meistä on ollut elämässämme tilanteita, jolloin olemme olleet tietoisia, mutta emme ole rohjenneet sanoa peläten kuulostavamme oudoilta, että joku nyt taivaassa olevista rakkaistamme oli katselemassa todistajien pilvessä olevien joukossa ollen.

Kyllä, on olemassa väärennyksiä, ja on kiellettyä olla aloitteellinen ottamaan yhteyttä niihin jotka ovat kuolleet, mutta on tilanteita, jolloin taivas tekee aloitteen ja ilmoittaa, että joku meille läheinen ja rakas poisnukkunut itse asiassa on todistamassa sitä, mitä elämässämme täällä maan päällä tapahtuu.

Mitä ystäväni näki, kenen kanssa hän puhui

Eräs ystäväni meni sairaalaan operaatioon, jota piti yksinkertaisena, mutta jokin meni hirvittävällä tavalla väärin ja hän sai sydänkohtauksen ja kuoli. Häntä elvytettiin noin 40 minuuttia. Tuona aikana hän oli taivaassa puhuen ihmisten kanssa, joita ei tuntenut, mutta jotka, kuten hän myöhemmin sai selville, tunsivat ihmisiä, jotka hän tunsi. Hänen ihmetyksekseen he tiesivät, mitä oli meneillään eräiden heidän sukulaistensa elämässä.

Toivuttuaan ja seuraavien viikkojen aikana hän vain jatkoi tavalliseen tapaan arkielämäänsä ja sitten kohtasi jonkun, jonka tajusi olevan henkilö, jonka joku hänen taivaassa tapaamansa mainitsi.

Yksi esimerkki on nainen, jonka hän näki taivaassa ja joka käski hänen kertoa 'Jamesille', että tämän tulisi tehdä lujasti töitä, ja hän selviäisi siitä, saadakseen päätettyä opintonsa. Ystäväni ei tuntenut naista, joten hän ei tiennyt, kuka 'James' oli. Mutta eräänä päivänä noin viikkoa myöhemmin hän puhui naapurilleen, joka mainitsi poikansa Jimmyn. Heidän puhuessaan ystäväni ohjasi keskustelua ja sai selville, että he olivat menettäneet naapurin äidin, Jimmyn isoäidin noin vuotta aiemmin – ja että Jimmy oli collegessa, mutta ajatteli keskeyttämistä. Hän kykeni välittämään tarinan suoraan Jimmylle, vahvistamaan, että hänen isoäitinsä oli aina kutsunut häntä nimellä James, kertomaan miltä nainen näytti ja kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että kyseessä todellakin oli hänen isoäitinsä.

Yksi perhe

Olen kertonut useita kertoja 'kiertokäynnistäni' taivaassa ja kuinka näin pikku tytön ja pojan istumassa puun alla samalla kun yli tusinan verran sukulaisia useista sukupolvista oli heidän kanssaan jonkinlaisella piknikillä tai jonkinlaisessa kokoontumisessa. Kun huomasin useiden sukupolvien suvusta olevan paikalla, lasten vanhemmat eivät olleet.

Kun kysyin 'omalta' enkeliltäni, joka käveli kanssani, hän sanoi: "Nämä lapset kuolivat auto-onnettomuudessa, mutta heidän vanhempansa ovat yhä maan päällä. Silloin kun mahdollista,

sukulaiset kasvattavat lapset taivaassa. " Sanoin hänelle tarvitsevani Raamatun kohdan asiasta ja hän vastasi: "Etkö ole lukenut Ef. 3:14:a, missä Paavali sanoi, että hän 'notkistaa polvensa Herramme Jeesuksen Kristuksen Isälle, josta koko perhe taivaassa ja maan päällä saa nimensä' (suomennos tässä). On vain yksi perhe, ei ole väliä sillä, jos jotkut ovat nyt maan päällä ja jotkut ovat taivaassa, olette kaikki yksi perhe."

Maallinen puku joka meillä on

Kun olin nuori Herrassa ja oppimassa tuntemaan Isää, Hän kertoi minulle jotakin, joka pyyhki pois kaiken epäilyn mielestäni. Olin ollut lukemassa ja pohtimassa Kol.1: 12-13:a:

"kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä (kaikilla) pyhillä on valkeudessa, häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan."

Olin ajattelemassa eroa auktoriteetin, vallan, jota käytetään tässä (vaikka virheellisesti joissain käännöksissä se on käännetty 'voimaksi'). Voima on poliisin lanteilla oleva ase, auktoriteetti on hänen kykynsä kohottaa käsi ja saada liikenne pysähtymään. Poliisilla on auktoriteetti pysäyttää liikenne ja hänellä on voima aseessaan antamaan tuen auktoriteetilleen.

Olin ajattelemassa sitä, kuinka sanottiin, että minut oli vapautettu pimeyden auktoriteetista – että paholaisella ei ollut mitään valtaa minuun enää – mikä tarkoitti, että olen nyt taivaan kansalainen ja minulla on oikeus käskeä henkiä pois, minulla oli oikeus olla tekemättä syntiä jne. Ja että minut oli muutettu, siirretty Isän Pojan valtakuntaan, tehty kykeneväksi olemaan osallinen kaikessa siinä olevassa. Ihmeellistä.

Isä puhui minulle ollessani ajattelemassa näitä asioita: "Ruumiisi antaa sinulle auktoriteetin maan päällä. Mutta kun ruumis kuolee, henkesi ja sielusi tulevat automaattisesti sen valtakunnan alamaiseksi, jonka kansalainen olet. "

Se teki selväksi sen tosiasian, että maailmankaikkeudessa on tarkalleen kaksi valtakuntaa: Jumalan ja paholaisen. Valo ja pimeys. Juridisesti ja hengellisesti se, että olen Kristuksessa, tarkoittaa, ettei paholaisella ole mitään auktoriteettia minun ylitseni millään tavalla, sillä tulin Jeesuksen valtakunnan kansalaiseksi. Hänessä minulla on auktoriteetti pimeyden yli.

Mutta tuo pieni Hänen minulle sanomansa virke teki myös selväksi, että joka ikinen maan päällä kulkeva ihminen on juuri nyt toisen noista kahdesta valtakunnista kansalainen. Koska hänen henkensä ja sielunsa ovat tilapäisesti asustamassa fyysisessä ruumiissa, se antaa hänelle kyvyn valita, mihin valtakuntaan kuulua niin kauan, kuin tuo ruumis on elävä tässä fyysisessä maailmassa. Tajusin myös, että jokainen ihminen, joka koskaan on elänyt ja kuollut, on juuri nyt elossa toisessa noista valtakunnista.

Jeesus kertoi yksityiskohtaisesti yllä mainitussa kertomuksessa Lasarus-kerjäläisestä ja rikkaasta miehestä, että ihmisolennot jatkavat elämistään heidän ruumiinsa kuollessa ja säilyttävät kaiken muistinsa ja aistinsa toimien täysin siinä maailmassa, joka on näkymätön fyysisille silmille. Mutta tuo maailma loi fyysisen maailman ja se on aivan yhtä todellinen ja vakaa ja toimiva kuin tämä luonnollinen maailma.

Me emme kuole ja sitten astu ikuisuuteen, juuri nyt me jo elämme ikuisuudessa. Eräänä päivänä jokainen meistä liittyy Hepr. 11 luvun todistajien pilveen. Jos ajattelemme niin ja pidämme tuon totuuden lähellä sydäntämme, havaitset, että maailman huolet, tämän maailman tuskat ja kivut menettävät ison osan satuttamisen kyvystään. Herran läsnäolosta hengessäsi tulee niin paljon selvemmin huomattava ja Hänen armonsa auttaa sinua selviytymään.

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL